

syntes at maatte lette sin Samvittighed, fordi han ikke følte sig helt glad — det fik man det stærkeste Indtryk af ved den Lejlighed — ved at være med til Gennemførelsen af disse Lovforslag, at den bestaaende Lov havde den Fordel, at den ikke fastsatte, at der skulde være et Menighedsraad, men stillede det frit, om man vilde vælge et Menighedsraad. Jeg er enig med den højtærede Undervisningsminister i dette, men det er jo i Virkeligheden kun formelt, at den nuværende Menighedsraadslov stiller det frit, om man vil vælge et Menighedsraad eller ej; idet man giver Menighedsraadene saa store Rettigheder, bliver det kun en formel Frihed, naar man siger, at man behøver ikke at vælge et Menighedsraad. Vi har fra vor Side stillet Forslag om, at man med Hensyn til § 1 vender tilbage til den nuværende Lovs Affattelse, saaledes at der kommer til at staa som nu, at der som Regel skal vælges et Menighedsraad. Men ved senere Forslag til § 10 gør vi denne Frihed effektiv, idet vi stiller Forslag om en Ordning, hvorved Menighedsraadene beholder de Rettigheder, de har, og de Opgaver, man tillægger dem, alligevel kan komme til Udførelse, saa hvis man vedtager vort Ændringsforslag til § 1 og vort Ændringsforslag til § 10, har vi virkelig fuld Frihed til, om man vil vælge Menighedsraad eller ej. Jeg maa forvente, at den højtærede Undervisningsminister i hvert Tilfælde, om han var Medlem af dette høje Ting, vilde kunne give dette Forslag sin Stemme.

Det samme Mindretal, det radikale Mindretal, har under Nr. 6 stillet Forslag om, at Ordene „med egen Kirke“ i § 1 skal udgaa. Det hænger sammen med et Forslag, som findes i Lovforslaget om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne, hvor efter det foreslaas, at Sogne med 2 eller flere Præster, som har et Indbyggerantal paa over 10 000, skal kunne deles i flere Distrikter. Vi mener, det er rigtigt at gaa dertil, men vi mener ogsaa, at der saa bør være Adgang til, at disse Distrikter kan faa deres egne Menighedsraad. Jeg tror, det vil være heldigt for Arbejdet ude i de store Sogne, hvor der er flere Præster, at man stiller disse Præster saa uafhængigt af hinanden som vel muligt, giver dem saa stor Selvstændighed som vel muligt, og derfor ønsker vi ogsaa, at der skal være Adgang til Oprettelse af særlige Menighedsraad, hvor der er oprettet saadanne nye Distrikter, uanset om der kun er den ene Kirke.

Derimod ønsker det radikale Mindretal ikke, at de saakaldte Andenpræster skal

være fødte Medlemmer af Menighedsraadene. Vi mener, det kan føre til ret vanskelige og uheldige Forhold, naar en saadan Andenpræst sidder Side om Side med Sognepræsten eller den residerende Kapellan i Menighedsraadet. Vi mener, det er heldigt, at han ikke er født Medlem.

Under Nr. 34 har vi sammen med det socialdemokratiske Mindretal stillet Forslag om, at den Erklæring, som de valgte Menighedsraadsmedlemmer skal underskrive, ikke skal afkræves dem i Fremtiden. Vi finder, det er en Urimelighed, at man, naar man er valgt ind i et Menighedsraad, skal begynde med en saadan højtidelig Erklæring. Man afkræver jo ikke Sogneraadmedlemmer eller Medlemmer af andre Raad en saadan højtidelig Erklæring, og vi mener, at den bør udgaa.

Det er jo i Virkeligheden ret vanskeligt at behandle disse Forslag enkeltvis og foretage Afstemning over hvert især, idet de staa i saa nøje Forbindelse med hinanden, og jeg maa tilstaa, at jeg beklager Formanden, som skal lede den Afstemning, der skal finde Sted, for det bliver sikkert en af de mest udviklede Afstemninger, der har fundet Sted i dette Ting. Jeg tvivler naturligvis ikke om, at Formanden nok skal klare det, men det uheldige er, at man ved Afstemningen over Menighedsraadsloven kommer til at foregribe Afgørelser, som egentlig burde finde Sted ved Afstemninger over andre Lovforslag. Det gælder saaledes, naar der skal stemmes over det af det radikale og socialdemokratiske Mindretal under Nr. 54 stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at § 32 skal forsvinde. Her dukker nemlig de saakaldte Provstiudvalg op. Forslaget om dem findes i Lønningsloven, men ved Vedtagelsen af § 32 her vilde Spørgsmaalet om Provstiudvalgene være afgjort. Vi maa fra vor Side meget anbefale at stemme imod denne Paragraf, da vi anser disse Provstiudvalg for at være ikke blot overflødige, men farlige og tillige mener, at der ved dem indføres en ret betydelig Udgift og en Forsinkelse af Sagerne. Alle de Opgaver, man henlægger til dem, kan lige saa godt afgøres af Stiftsøvrigheden. Vi maa derfor anbefale at stemme imod § 32, idet man derved stemmer imod Provstiudvalgene.

Ja, hermed skal jeg anbefale at stemme for de af Mindretallene under Nr. 3 og 9 samt de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag.

Pinstrup: Menighedsraadslovforslagets § 20 lyder saaledes: „Fra og med første